

[Justitsministeren]

tuationer, må man sige, hvor det kan være uhyre krænkende og ydmygende for den pågældende, hvis der skal være offentlig adgang til retsmøderne.

Jeg forstår også godt det synspunkt, om man så ikke kan gå videre, således at tiltalte ikke må være til stede. Det er selvfølgelig mere end ubehageligt for den kvinde, det er gået ud over, hvis den, der har begået forbrydelsen, skal være der under hendes forklaring. Der er imidlertid her noget mere afgørende med hensyn til retsprincipperne.

Vi ved fra alle mulige sager, at domstolene lægger vægt på og må lægge vægt på, at den tiltalte har adgang til at være dér, hvor hans livsskæbne skal afgøres. Det er de mere generelle betragtninger.

På den anden side mener jeg også, at man her står med nogle tilfælde, hvor også jeg håber at dommerne vil benytte sig af deres ret til i vidt omfang at fjerne den tiltalte under offerets forklaring, og det er der ingen der forhindrer Retsudvalget i at beskrive. Man kan både håbe på, og jeg tror også regne med, at det vil gøre et indtryk på domstolene, hvis man netop beskriver, at man forventer, at de tager et vidtgående hensyn til den, der er offeret i disse tilfælde.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte tilholdet. Jeg anmodede – det er vist knap et år siden – politimestrene om at drøfte spørgsmålet, for også jeg havde indtryk af, at der er nogen tilbageholdenhed med tilhold. Altså at nogle i de situationer, der undertiden følger efter en skilsmisse, men som også kan opstå af andre grunde, må affinde sig med at blive opsøgt, uden at der sker noget.

Jeg kan sige, at politimestrene dengang modtog anmodningen meget positivt og også er i gang med at undersøge, om man ikke kan gå længere, for jeg deler den opfattelse, at en myndighed må have mulighed for at skride ind, når andres privatliv krænkes, om man vil, på den måde, at de bliver opsøgt og ofte på en brutal måde, som vi ved det sker. Vi ser jo også undertiden nogle endnu værre konsekvenser af dette, hvor et tidligere tilhold måske kunne have været med til at hindre, at der skete yderligere.

Jeg siger tak for tilslutningen til lovforslaget og håber, at også dette forslag vil blive behandlet hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre på det sociale område. (Omlægning af visse statsrefusioner m.v. inden for Socialministeriets område til bloktilskud).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 7/10 87).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 9-10 opførte sager, nemlig:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af forskellige love for Færøerne om sociale ydelser. (Ændring af regler om finansiering, forhøjelse af pensioner m.v.)

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 7/10 87).

10) Første behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om udlægning af særfor sorgen m.v. på Færøerne.

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 7/10 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lindenskov (S):

Det er syv lovforslag vedrørende Færøerne, der skal behandles her i dag, og det må nok siges at være en af de sjældne gange, at repræsentanter for Færøerne har lejlighed til at behandle så mange lovforslag på én gang i Folketinget,

[Lindenskov]

men det drejer sig også om nogle for Færøerne meget vigtige og vidtgående områder, som vi nu skal til at tage ansvar for i det hele taget.

De forslag, der ligger på bordet i dag, er resultatet af overvejelser og forhandlinger, der faktisk har stået på i ret mange år mellem rigsmyndighederne og hjemmestyret eller landsstyret. Intentionerne i hjemmestyreloven af 1948 indebærer bl.a., at vi fra tid til anden kan forhandle om overførsler af anliggender eller områder, som det nok hedder i dag, der henligger under rigsmyndighederne, til at skulle henlægges under hjemmestyret, og det er baggrunden for de forslag, som i dag kommer til første behandling.

Disse tre forslag, forslag om tilskud til Færøernes hjemmestyre på det sociale område, om ændringer af forskellige love for Færøerne om sociale ydelser og om udlægning af særforsorgen m.v. på Færøerne, er en del af den aftale, som regeringen og landsstyret på Færøerne kom overens om i marts måned i år vedrørende den fremtidige tilskudsreform, som skal gennemføres forventelig med virkning fra 1. januar 1988; aftalen mellem rigsmyndighederne og hjemmestyret er optrykt i lovforslag nr. L 3. Jeg kan med det samme sige, at disse forslag har været til behandling i Lagtinget, og selvfølgelig var der debat, og der var også kritik, men det endte med, at Lagtinget vedtog alle forslag uden ændringer.

Allerede i 1977 nedsatte man i Statsministeriet et embedsmandsudvalg med det formål at fremkomme med forslag om den fremtidige statslige tilskudsreform til Færøerne, og der blev afgivet betænkning allerede i 1979, men af forskellige politiske grunde frem og tilbage har vi først nu kunnet se forslagene på bordet her i Folketinget, og vi kan sådan set sige, at alle forslag har været igennem en parlamentarisk behandling.

Lovforslag nr. L 3 indeholder bestemmelse om tilskud til hjemmestyret til visse statsrefusioner inden for Socialministeriets område, og det gælder folkepension, invalidepension, dagpenge ved sygdom og fødsel, offentlig forsorg og børneforsorg.

Statsadministrationen har længe næret ønske om, at vi fik en forenkling af tilskudssystemet for Færøerne, og at vi i visse tilfælde kunne jævnføre bevillinger til hjemmestyret med de retningslinjer, man ellers her i Danmark bruger

over for amterne, og det er også sket med de herværende forslag.

Herudover har det også været et meget stort ønske fra landsstyret, at man fik en større dispositionsmulighed, og jeg mener også, at forslagene indebærer en større økonomisk dispositionsmulighed for Færøerne. Det vil sige, at Færøerne kommer mere ind i billedet på det økonomiske område med disse forslag.

I bemærkningerne til lovforslaget fremfører socialministeren bl.a., at regeringen er af den opfattelse, at det nuværende system giver dobbeltdækning, idet der også betales refusion af de efterhånden betydelige færøske indførselsafgifter, og dertil vil jeg blot sige javel.

Men alt i alt er forslaget nok en modernisering, en forenkling af tilskudssystemet, da en række af de gældende refusionsordninger på de sociale områder, udgifter til særforsorg, alderdoms- og plejehjem, hjemmehjælper- og børnebidrag m.v. omlægges til et samlet bloktilskud, samtidig med at tilskudssatsen forenkles til 25 pct. på de udgiftsposter, hvor staten fortsat yder procentrefusion, og resten – hvor der har været højere tilskud – går så over i den såkaldte blok. Omlægningen vil også forenkle tilskudsadministrationen ret betydeligt, og det gælder selvfølgelig også i ministerierne her i København.

Jeg vil blot endnu en gang nævne, at lovforslaget er vedtaget af Færøernes Lagting, og til slut skal jeg tilsige støtte fra Socialdemokratiet.

Merete Aarup (KF):

De tre lovforslag, som socialministeren har fremsat, er jo en følge af den samarbejdsaftale, regeringen og Færøernes landsstyre har vedtaget den 9. marts 1987 om at gennemføre en tilskudsreform inden for en række sociale områder.

Sigtet med tilskudsreformen er at skabe bedre overensstemmelse mellem beslutningskompetence og det økonomiske ansvar på Færøerne og dermed give de færøske myndigheder større dispositionsfrihed. Den eksisterende refusionsordning omlægges til bloktilskud på samme måde, som vi har gjort over for kommuner og amter, og det drejer sig om tilskud til særforsorgen, til vore plejehjem, hjemmehjælp og børnebidrag osv., men udgifterne til folkepension, invalide- og enkepension refunderes fortsat med 50 pct., hvorimod personlige tillæg

[Merete Aarup]

refunderes med 25 pct., og resten indregnes i bloktilskuddene.

De nuværende fælles pensionsbeløb til samgifte bliver opdelt med et beløb til hver ægtefælle, og der sker en justering af satserne, så de færøske pensionister sikres samme disponible indkomst som i Danmark, men det kræves, at det modsvares af en kompenserende besparelse, så merudgifterne kan holdes inden for en ramme på 6 mill. kr.

Der sker også en forlængelse af barselorloven, og dagpengeperioden forlænges fra 8 til 24 uger. Det vil ganske vist ske i to etaper: fra 1. januar 1988 op til de 20 uger og fra 1. juli 1988 op til 24 uger.

Der foreslås også ændrede regler for særfor-sorgen. Socialministeriet har haft et udvalg siden 1978 for at fremkomme med et forslag om, hvordan den færøske særfor-sorg kunne tilrettelægges såvel organisatorisk og administrativt som finansieringsmæssigt.

I april i år tiltrådte det færøske landsstyre forslaget og ønsker dermed at overtage administrationen fra 1. januar 1988. Det vil sige, at hjemmestyret nu selv fastsætter regler og får dem finansieret via et bloktilskud. Færøerne bevarer retten til at visitere klienter med særlig vidtgående handicap, hvis behov ikke kan dækkes på institutionerne på Færøerne, til danske institutioner, og det finder vi meget positivt.

Loven sikrer, at statstjenestemænd, som ikke ønsker ansættelse som tjenestemænd under det færøske styre, kan opretholde deres ansættelse i staten og fortsætte tjenesten under hjemmestyret. Endvidere sikres det tjenestemændene, at de ikke får lønnedgang ved at overgå til hjemmestyret, og det er jo parallelt med det, der sker her i Danmark, når vi lægger opgaver ud.

Samtidig fastslår loven, at de tjenestemænd, der opretholder deres ansættelsesforhold til staten, ikke har krav på ventepenge, rådighedsbeløb eller pension som følge af opgaveomlægning.

Den konservative gruppe kan støtte disse tre lovforslag, der jo er meget gennemarbejdede og vedtaget én gang. Vi er indstillet på, at de får en meget hurtig behandling gennem Tinget, og ser ingen grund til, at forslagene skal udvalgsbehandles.

Birthe Hansen (SF):

Både hr. Lindenskov og fru Merete Aarup har tydeliggjort og redegjort for, hvad lovforslagene indeholder, og jeg skal derfor blot sige, at SF kan give sin tilslutning til alle tre lovforslag.

Britta Schall Holberg (V):

Da mit partis socialpolitiske ordfører, hr. Henrik Toft, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at Venstre kan støtte lovforslag nr. L 3, L 4 og L 5. Når der er tale om forslag, som er forhandlet på plads mellem regeringen og et flertal i Lagtinget, og som er vedtaget i Lagtinget, har vi tradition for her i Folketinget at følge det op med at vedtage det, endda uden udvalgsbehandling.

Jeg skal dog give denne procedure det med på vejen, at vi i Venstre godt ved, at der har været uenighed om omlægningen i Lagtinget.

Med disse få bemærkninger kan jeg altså på Venstres vegne anbefale lovforslag nr. L 3, L 4 og L 5, også vedtaget uden udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

Også jeg skal i lighed med de tidligere ordførere tilslutte mig, at lovforslag nr. L 3, L 4 og L 5 gennemføres uden udvalgsbehandling, fordi de i forvejen har været grundigt behandlet i og forhandlet med det færøske Lagting.

Jeg vil derfor heller ikke forlange udvalgsarbejde, men ønske Færøerne held og lykke med den større dispositionsret. Jeg noterer mig også, at der på et par områder er tale om ligestillingsforslag, som vi hilser velkommen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Som der er redegjort for af de tidligere ordførere, drejer det sig om en finansiell omlægning, som er aftalt mellem regeringen og landsstyret og vedtaget i Lagtinget; det gælder lovforslag nr. L 3 og L 4.

Med lovforslag nr. L 5 står Færøerne over for at skulle overtage særfor-sorgen fra staten, og det ligner til forveksling det lovforslag, som blev vedtaget herhjemme for snart lang tid siden, og jeg vil ønske Færøerne held og lykke med det, for de betænkeligheder, som Centrum-Demokraterne havde ved udlægning af særfor-sorgen herhjemme, viste sig heldigvis at være ubegrundede, tværtimod har der været en vældig udvikling i det. Så kan man fra Færøer-

[Yvonne Herløv Andersen]

nes side skele til, hvordan det gik herhjemme, hvilke fejl og hvilke gode ting vi gjorde, og så gå i de fodspor.

Jeg synes ikke, det kan være nødvendigt med udvalgsbehandling, fordi lovforslagene er så godt gennemarbejdet.

Jane Oksen (FP):

Disse lovforslag vedrørende Færøerne er alle med i den aftale, der blev indgået den 9. marts 1987 mellem regeringen og Færøernes landsstyre, så de bliver formentlig også vedtaget her i Folketinget.

Fremskridtspartiet er ikke tilhængere af dem, for de betyder øgede udgifter. De indebærer faktisk en forhøjelse af bloktilskuddene på omkring 34 mill. kr. På det sociale område er merudgifterne til pension og til forhøjelse af barseludgifterne omkring 8 mill. kr.

Men alt i alt er der altså tale om en forhøjelse på næsten 34 mill. kr., og når man samtidig her fra Folketinget taler om offentlige besparelser, må vi i Fremskridtspartiet absolut modsætte os forslaget.

Man siger også, at der er administrative besværligheder forbundet med det nuværende refusionssystem. Det er sikkert rigtigt, men så burde der samtidig også kunne spares nogle udgifter, hvis administrationen lettes ved, at refusionerne laves om til bloktilskud på en række områder. Det kan vi ikke se der er tale om i forslaget.

I øvrigt mener vi, at også Færøerne burde have så meget selvstyre som muligt og klare deres egne affærer, så vi så gerne alle disse tilskud til Færøerne helt afskaffet, tilskud, som stiger og stiger, selv om vi her i Danmark ikke har råd. Når de på Færøerne på mange områder påstår, de vil klare sig selv, burde de også efterleve det.

Fremskridtspartiet vil ikke forlange udvalgsbehandling af forslagene.

Breckmann (Fær):

Førstebehandlingen i Folketinget i dag af følgelove til den nye bloktilskudsordning til at afløse den gamle refusionsordning til Færøerne drejer sig om 650 mill. kr. Derudover berøres yderligere ca. 50 mill. kr. til forskellige sociale gøremål samt halvdelen af folkepensionerne til den færøske befolkning.

Disse omtrent 800 mill. kr. ville efter danske forhold svare til 80 mia. kr. Så efter færøske

forhold er det klækkelige beløb, der behandles. Og lad mig dog understrege, at der ikke er tale om nogen større merbevilling, men kun om en omlægning af den måde, statstilskuddet til den færøske Landskasse overføres på.

Lovforslagene hører under Social-, Sundheds- og Undervisningsministerierne. Statsministeriet har ført forhandlinger med landsstyret, og Lagtinget har vedtaget vore regeringers forhandlingsresultater. Det er nu kun Folketingets opgave at behandle og ophøje denne omlægning til bloktilskud til dansk lov.

Forslagene er endnu et skridt – et stort skridt – på Færøernes lange og snoede vej frem til større selvbestemmelse. Lagtinget får hermed større lovgivnings- og landsstyret tilsvarende større administrationsfrihed med disse tre offentlige områder, der sammenlagt koster en betydelig andel af Lagtingets samtlige budgetudgifter. Denne andel er omtrent ens for de fleste vestlige velfærdsstater, så dimensionerne står ganske godt i forhold til hinanden.

Den største forandring, disse love indebærer, er, at det nu bliver den samme myndighed, der rutter med pengene, og som står med ansvaret for sine politiske handlinger, nemlig Lagtinget og landsstyret. Før var det nødvendigt for færinger at bede de danske ministerier om tilladelse til hver lille ting, man foretog sig på disse sagområder. Denne arbejdsgang er møjsommeligt for begge parter. Nu erholder staten kun udgifterne inden for fastlagte årlige rammer samt inflationstakten. Andre bestemmelser i Lagting og landsstyre erholder vi selv udgifterne af, og dette er en mere sømmelig måde at handle på end den forudgående, men samtidig pålægger den os et større ansvar for sammenfaldet af dispositionsretten og betalingspligten.

Lad mig give dem, der er til stede nu, en oversigt over betydningen af de danske penge, der overføres årligt af staten. Lagtingets finanslovsforslag ligger på netto ca. 2.200 mill. kr. for næste år. Dertil kommer disse 650 mill. kr., der overføres i blok og svarer til en tredjedel af Lagtingets egne ressourcer. Blokken udgør således ca. en fjerdedel af Lagtingets samlede dispositionsbeløb herefter – deri beregnet det danske statstilskud.

Hvis man lægger Lagtingets og statens udgifter sammen med de færøske kommuners budgetter, udgør blokken omkring en femtedel af alle offentlige udgifter på Færøerne. Hvis vi

[Breckmann]

medregner de ca. 150 mill. kr., der stadig refunderes på den gamle måde, er Danmarks tilskud til den færøske husholdning kun ca. en tredjedel af det beløb, som årlig tilsendes Grønland, der har et langt større behov end Færøerne for at udvikle infrastrukturen på deres mægtige landområde.

Jeg vil om lidt nævne, hvor pengene til dels bliver af, efter at de er bevilget fra staten. Folkeflokkens har ofte påvist det forkerte, der har ligget i hjemmestyreordningen ved, at 95 pct. af de danske udgifter til Færøerne går til drift af landshusholdningen, mens kun 5 pct. er blevet investeret i anlæg, mest institutioner af forskellig slags. Men tilskuddet har dog frigjort store midler til Lagtingets investeringsudgifter herefter i den kommende bloktilskudsform.

Udbygning af vejnet, mange havneanlæg, broer og tunneler for at opnå en livsnødvendig sammenlægning af vore 17 spredte og bjergrige beboede øer har disse forløbne 20 år kostet milliarder af kroner. Dette har vi finansieret selv. De sidste 12 års tilbagetrækning af vores fiskeflåder fra fremmede verdenshave til vores egne fiskebanker, der desværre ikke har sat os i stand til at opretholde en moderne fangstflåde, har kostet landskassen lige så meget i priserstatning til vort hovederhverv, som et moderne forsvar koster andre vestlige lande.

I flere perioder har vor tilknytning til Danmark med dets høje levedof, offentlige standard og danskbestemte lønninger på Færøerne tvunget os til ved egne midler at pumpe skattepenge ind i vor produktive sektor, især i fiskerierne, hvilket har medført en toptung landshusholdning, en stor overbygning til administration og et spinkelt erhvervsgrundlag. Lad os håbe, at denne bloktilskudsordning giver os anledning til at justere vore egne, især offentlige behov, til vor økonomiske bæreevne. At skære læsten efter egen fodsål må være en rigtig fremgangsmåde for ethvert forhenværende kolonilands selvbestemmelse.

Alle økonomiske fremskridt på Færøerne i den sidste mandalder har gået hånd i hånd med en forøget selvbestemmelse. Dette er et uomtvisteligt argument til fordel for en fortsættelse hen imod endnu mere selvstyre.

De politiske kræfter, der har modsat sig større selvbestemmelse, kan ikke forsvare deres tilbøjelighed til at skruer tiden tilbage til den gamle afhængighed af Danmark administrativt og

økonomisk. Al selvstændig økonomisk aktivitet på Færøerne har de sidste 100 år været en balancegang mellem det ofte utænkelige og det i fremmedes øjne umulige. Fremskridtene har bevist vore handlingers rigtighed. En accept af status quo ville til enhver tid betyde økonomisk stagnation og til slut magtesløshed og tilbagegang. I en folkeviser lyder et par linjer: »Her er tabt, og her er vundet.« Det samme kan siges om enkeltheder i disse lovforslag.

Jeg beklager på Folkeflokkens og egne vegne, at det ikke lykkedes os i Lagtinget at få flertal for udelukkelse af kontanthjælp til arbejdsløse. Man kan i ringeste fald producere en arbejdsløshed nogle steder, hvor der ikke findes arbejdspladser på land, og hvor mændene må gå til søs, hvis man betaler nok for at opretholde arbejdsløsheden.

Derudover har vi mellem 1.000 og 1.500 udlændinge i arbejde, der kan blive en belastning for vort sociale system, når den nuværende højkonjunktur er passeret.

Det er beklageligt, at det socialistiske kriterium, at privat opsparing og selvfinansiering skal være en forhindring for den sparsommeliges ret til at modtage sociale ydelser under sygdom eller uheld, bliver håndhævet i ydelse af bistand. Sparsommelige og ansvarsbevidste mennesker bør ikke straffes med, at de diskvalificeres fra at få nytte af det sociale sikkerhedsnet. Dette bør vi forandre fremover.

Herefter vil jeg skynde mig at understrege de overvejende fordele og fremskridt, der ligger i f.eks. forbedringen af en invalidepensionists ægtefælles ret til indtægt, uden at den medfører en tilsvarende nedskæring af pensionen. Denne forbedring har været en af Folkeflokkens mærkesager i flere år.

Forlængelse af barselorloven er en god borgerlig ordning, som denne danske regering har banet vej for, nu også på Færøerne.

Vor ret til at prioritere brug af tilskudsmidlerne mellem investeringer og forbrug er også et fremskridt.

Overtagelse af særfor sorgen er ligeledes et ønske, jeg selv har fremsat her i Folketinget, og som nu bliver ført ud i livet.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg skal blot takke den helt overvejende del af ordførerne for tilslutningen, og uanset at det naturligvis ikke tilkommer mig at blande mig i,

[Socialministeren]

om Folketinget vil have udvalgsbehandling eller ej, så glæder det mig, at disse tre forslag nu ser ud til at kunne få en hurtig gang gennem Tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslagene direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre på undervisningsområdet. (Omlægning af statsrefusioner m.v. til bloktilskud).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 7/10 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af forskellige love om Færøernes undervisningsvæsen. (Ændring af regler om finansiering og refusion).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 7/10 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Lindenskov (S):**

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre på undervisningsområdet indeholder omlægning af statsrefusioner m.v. til bloktilskud til hjemmestyret, og regeringen og landsstyret har ligeledes i dette tilfælde indgået aftale om en tilskudsreform, som medfører forenkling på mange områder. Landsstyret vil nu også få større dispositionsmuligheder i hjemmestyrets administration af disse opgaver.

Forslaget indebærer, at Undervisningsministeriet årligt kommer til at yde et tilskud på 157.225.000 kr. til hjemmestyret. Ligeledes vil jeg nævne, at vi i bemærkningerne til lovforslaget finder en oversigt over de enkelte tilskud og bloktilskud.

Det fremføres i bemærkningerne, at omlægningen vil medføre betydelige administrationsforenklinger, hvilket nok skal forstås som besparelser for Undervisningsministeriet og Rigsombudet, og så står der også for hjemmestyret. Det tvivler jeg nu på. Det må i hvert fald være med en vis modifikation, idet de nye administrationsopgaver, der nu tilføres hjemmestyret, formodentlig vil vise sig at medføre en større administrationsbyrde for det færøske hjemmestyre. Det er da klart.

Lovforslag nr. L 14 vedrører ændring af forskellige love om Færøernes undervisningsvæsen, og forslaget er en konsekvens af regeringens og hjemmestyrets aftale om tilskudsforenkling. Det fremføres også i bemærkningerne, at reformen nødvendiggør fremsættelse af dette forslag om ændring af lovbestemmelser om tilskud til det færøske undervisningsvæsen for så vidt angår tilskud til lærerlønninger og om Statens Uddannelsesstøtte til uddannelsessøgende ved uddannelsesinstitutioner på Færøerne. Dette hilser jeg i særdeleshed velkommen, for jeg tror nok, at vi bedre kan administrere disse tilskud på Færøerne.

Lovforslaget medfører, at hjemmestyret for fremtiden kommer til at fastsætte det nærmere regelgrundlag på alle de områder, der vil blive finansieret ved bloktilskud, og ligeledes, at det økonomiske ansvar for udgifterne i højere grad overføres til Færøerne. Omlægningen kommer til at forenkle tilskudsadministrationen.

Herefter vil også støtten til uddannelsessøgende, som jeg har nævnt, ved uddannelsesinstitutioner på Færøerne blive administreret af det færøske hjemmestyre og efter regler, der fastsættes af Lagtinget. Det tror jeg nok at vi alle må hilse som en forbedring.

Socialdemokratiet støtter lovforslagene, som det færøske Lagting i forvejen har godkendt.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti ser meget positivt på de to lovforslag, som jo også er et led i den mere omfattende tilskudsreform, regeringen har aftalt med det færøske Lagting. Speci-